

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1978/2566

พนักงานอัยการจังหวัดทองผาภูมิโจทก์ นางสาว ง.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 33, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 64, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

การขับรถกระบะบรรทุกของกลางที่มีการทำหลังคาฝาด้านข้างและด้านท้ายจากจังหวัดกาญจนบุรีไปจังหวัดสมุทรปราการมีระยะทางไกลเกินกว่าจะเดินไปได้เอง จำเลยจำเป็นต้องใช้รถของกลางเป็นยานพาหนะพาคนต่างด้าวเดินทางไป โดยใช้วิธีการให้คนต่างด้าวสองคนหลบซ่อนอยู่ในช่องใต้หลังคาด้านบนของหัวรถ แล้วใช้ถังน้ำมันขนาดประมาณ 30 ลิตร หลายถังปิดบังไว้ อันเป็นการซ่อนเร้นคนต่างด้าวดังกล่าว จึงมิใช่การใช้รถของกลางตามสภาพอย่างยานพาหนะโดยสารทั่วไป อันเป็นข้อที่แสดงให้เห็นถึงเจตนาของจำเลยที่มุ่งประสงค์จะใช้รถของกลางในการช่วยเหลือซ่อนเร้น หรือช่วยด้วยประการใด ๆ เพื่อให้คนต่างด้าวพ้นจากการจับกุม รถของกลางจึงเป็นทรัพย์สินที่จำเลยได้ใช้ในการกระทำความผิด ศาลมีอำนาจรับได้ตาม ป.อ. มาตรา 33 (1)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 64 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33 วรรคหนึ่ง กับโทรศัพท์เคลื่อนที่ของกลาง จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 64 วรรคหนึ่ง จำคุก 6 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 3 เดือน วรรคหนึ่ง และโทรศัพท์เคลื่อนที่ของกลาง จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษาแก้เป็นว่า ไม่รับรถยนต์ของกลาง นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า รถยนต์ของกลางเป็นทรัพย์สินที่ได้ใช้ในการกระทำความผิด และศาลมีอำนาจสั่งให้รับตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33 (1) หรือไม่ เห็นว่า การขับรถยนต์กระบะบรรทุกของกลางที่มีการทำหลังคาฝาด้านข้างและด้านท้ายจากจังหวัดกาญจนบุรีไปจังหวัดสมุทรปราการมีระยะทางไกลเกินกว่าจะเดินไปได้เอง เพราะต้องข้ามผ่านหลายจังหวัด จำเลยจำเป็นต้องใช้รถยนต์ของกลางเป็นยานพาหนะพาคนต่างด้าวทั้งสามเดินทางไป โดยใช้วิธีการให้นายชู มิน โท กับนายมิน มิน แท หลบซ่อนอยู่ในช่องใต้หลังคาด้านบนของหัวรถ แล้วใช้ถังน้ำมันจำนวนหลายถังปิดบังไว้ อันเป็นการซ่อนเร้นคนต่างด้าวดังกล่าว จึงมิใช่การใช้รถยนต์ของกลางตามสภาพอย่างยานพาหนะโดยสารทั่วไป อันเป็นข้อที่แสดงให้เห็นถึงเจตนาของจำเลยที่มุ่งประสงค์จะใช้รถยนต์ของกลางในการช่วยเหลือซ่อนเร้น หรือช่วยด้วยประการใด ๆ เพื่อให้คนต่างด้าวทั้งสามพ้นจากการจับกุม รถยนต์ของกลางจึงเป็นทรัพย์สินที่จำเลยได้ใช้ในการกระทำความผิดตามฟ้อง ศาลมีอำนาจรับรถยนต์ของกลางได้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33 (1) ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 7 ไม่รับรถยนต์ของกลาง ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า รถยนต์ของกลางให้บังคับคดีตามศาลชั้นต้น นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 7

นุจรินทร์ จันทร์พราศรี · วยุรี วัฒนวรลักษณ์ · สรรทัศน์ เอี่ยมวรชัย

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1978/2566>